

Proti žalobě, již domáhala se žalobkyně, konservatoristka, na okresním soudě v L. na žalovaném hudebním svazu, jehož byla členkou, podpory v nezaměstnanosti, vznesl žalovaný svaz námitku věcné nepřislušnosti soudu a nepřípustnosti pořadu práva a provedl ji v tom směru, že podle § 16 stanov jest příslušným rozhodčí soud pokud se týče podle § 19 výkonný výbor a že pořad jde na sjezd spolku, že více než polovina zažalovaného peníze jest příspěvkem státu, a poukázal k zákonu ze dne 19. července 1921, čís. 267 sb. z. a n., § 2 a vl. nař. ze dne 23. prosince 1924, čís. 3 sb. z. a n. na rok 1925. Podle § 4 čís. 5 rozhodují stanovy příslušné organisace. Soud první stolice odmítl žalobu pro věcnou nepřislušnost. Důvody: Jde o rozhodnutí o nároku z členství ve svazu, k němuž ovšem i stát přispívá. Na tom však nesejde, ježto nárok byl vznesen proti žalovanému svazu. Zda a pokud stát přispívá, jest věcí žalovaného a státu. Podle bodu 9. podpůrného řádu rozhoduje o přiznání podpory v nezaměstnanosti přednosta svazu. Podle § 19 stanov má člen právo stěžovati si k spolkovému sjezdu. Již z toho vyplývá smluvní a statutární zařízení orgánu jako rozhodčího, takže se člen podrobuje podle stanov jeho výroku. K tomu však přistupuje ještě § 16 stanov, že k urovnání sporů ze svazového poměru jest zvoliti rozhodčí soud. Zvláštní písemné vyhotovení rozhodčí smlouvy se podle § 599 c. ř. s. nevyžaduje, ježto předpisů o rozhodčím řízení jest obdobně použiti podle c. ř. s. i na spolkové stanovy a jen použití předpisů §§ 586, 592 a 595 nemůže býti platně vyloučeno. Není proto řádný soud věcně příslušným, pročež bylo žalobu odmítnouti. Rekursní soud zamítl námitku věcně nepřislušnosti.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Podle § 5 čís. 9 stanov žalovaného svazu má člen právo na podporu nezaměstnaných. Domáhá-li se člen tohoto práva, založeného jeho členstvím, a odepře-li mu orgán spolkové správy povolaný k tomuto rozhodnutí, zde výkonný výbor pokud se týče svazový sjezd (§ 19 odst. 4 stanov) toto právo, vzniká tím »spor z poměru svazového«. Takové spory spadají podle § 16 stanov do příslušnosti rozhodčího soudu tam určeného, jehož příslušnost jest pokládati za výlučnou, když podle odstavce 4 tohoto paragrafu proti usnesení tohoto rozhodčího soudu nelze se odvolati ani k správnímu úřadu ani pořadem práva. Zákonu a věci hoví tedy usnesení prvního soudu, odmítající žalobu pro věcnou nepřislušnost dovolaného soudu, a bylo proto dovolacímu rekursu vyhověno a obnoveno toto správné usnesení prvního soudu, aniž bylo třeba, řešiti další otázku, zda jde o pohledávku práva veřejného či soukromého.

Čís. 8292.

Exekuční soud nemůže rozhodnouti o odporu vzneseném proti přikázání úroků z činžovní daně, ježto prý byly zaplacený, nýbrž jest odporovatele poukázati na pořad správní.

(Rozh. ze dne 13. září 1928, R I 584/28.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost přikázal soud první stolice eráru v přednostním pořadí úroky z činžovní daně, zamítnuv odpor vymáhajícího věřitele proti tomuto přikázání. Rekursní soud nepřikázal eráru úroky z činžovní daně.

Nejvyšší soud přikázal eráru 7% úroky z činžovní daně a pokázal odpor vymáhající věřitelky proti přikázání na pořad správní s tím, by odporovatelka do jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení učinila kroky k zahájení správního řízení, jinak by k návrhu československého státu rozvrh byl proveden bez ohledu na podaný jí odpor.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs jest opodstatněn jen ohledně přikázání požadovaných úroků z činžovní daně. Rekursní soud nepřikázal úroky proto, že přihláška jest neúplná a nejasná, ježto nebylo v ní uvedeno, kdy jednotlivé daňové částky byly splatné a od které doby se úroky čítají. Podle § 210 ex. ř. jest v přihlášce uvéstí nárok co do jistiny a úroků a předložiti listiny, sloužící za doklad nároku, jinak bude k němu přihlédnuto při rozvrhu jenom potud, pokud z veřejné knihy a z exekučních spisů jde na jevo, že jest podle práva platný a k uspokojení způsobilý. K přihlášce k dražbě i k rozvrhu byl připojen výkaz o nedoplatku daně činžovní a podle něho žádána činžovní daň za rok 1926 9.174 Kč 75 h a za rok 1927 do 19. dubna 1927 5.056 Kč 46 h a 7% úrok z prodlení do 19. dubna 1927 1.469 Kč 77 h. Odpor byl vymáhající věřitelkou podán jen z důvodu, že daň byla zaplacená, aniž byla popírána pohledávka z jiného důvodu. Z výkazu nedoplateků nebylo pro exekuční soud pochybnosti, že daň s úrokem jest podle práva platná a k uspokojení způsobilá, ano zřejmě šlo o nedoplatek daně a úroků z ní, který požívá zákonného zastavního práva na vydražené nemovitosti, ježto není starší tří let, počítaje zpět od přiklepu (§ 216 čís. 2 druhý odst. ex. ř.). Výše úroku nebyla napadena, proto bylo odpor vznesený jenom z důvodu zaplacení poukázati na pořad správní, ale nebylo důvodu, by bylo pochybováno o tom, že vykonatelný nárok na úroky z činžovní daně není platný nebo způsobilý k uspokojení z nejvyššího podání. Proto bylo ohledně úroků z činžovní daně vyhověno dovolacímu rekursu tím způsobem, že byl přikázán na nejvyšší podání a odpor z důvodu zaplacení poukázán na pořad správní. Neodůvodněn jest návrh dovolacího rekursu, by odpor proti přikázání daně činžovní i s úrokem byl zamítnut. Tvrzenou skutkovou okolností zaplacení daně i s úrokem, jež zůstala sporná, nemohl exekuční soud zjišťovati a proto také nemohl odpor z tohoto důvodu zamítnouti (§ 231 ex. ř.). Zjištění okolnosti při rozvrhu sporné nutno ponechati buďto sporu nebo při pohledávce, jejíž zjištění lze docílit jenom v řízení správním, pořadu správnímu. Proto nemohl býti exekučním soudem zamítnut odpor vznesený z důvodu zaplacení činžovní daně a správně byl poukázán na pořad správní.